

สถานการณ์โรคไขคอตีบ ปี พ.ศ.2535 (Diphtheria)

ในปี 2535 กองระบาดวิทยาได้รับรายงานผู้ป่วยไขคอตีบทั่วประเทศจำนวน 40 ราย คิดเป็นอัตราป่วย 0.069 ต่อประชากรแสนคน จากข้อมูล 10 ปีย้อนหลังพบว่า แนวโน้มของโรคลดลงอย่างรวดเร็วตั้งแต่ปี 2526 ถึงปี 2532 จากนั้นค่อย ๆ ลดลงจนถึงปี 2535 (รูปที่ 1) มีผู้เสียชีวิต 7 รายคิดเป็น 0.012 ต่อประชากรแสนคน และอัตราป่วยตายร้อยละ 17.5 (7/40) ลดลงจากปี 2534 ที่มีอัตราป่วยตายสูงสุดถึงร้อยละ 20.8 (รูปที่ 2)

จากรายงานเมื่อจำแนกผู้ป่วยตามรายเดือนพบผู้ป่วยสูงสุดในช่วงฤดูฝน ประมาณเดือนกรกฎาคม และเดือนสิงหาคม รองลงมาคือช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงมกราคม (รูปที่ 3)

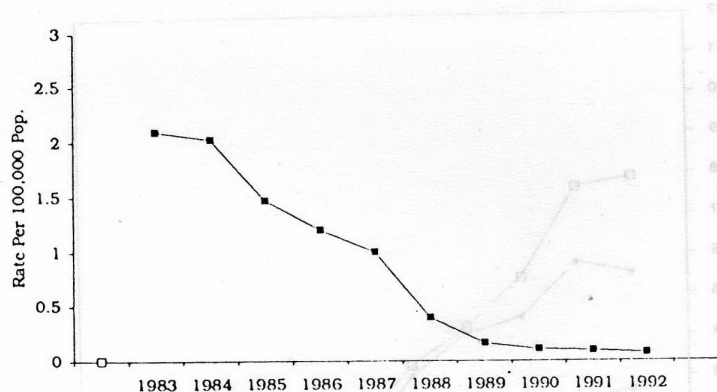
เมื่อจำแนกผู้ป่วยตามกลุ่มอายุพบผู้ป่วยสูงสุดในกลุ่มอายุ 0-4 ปีคิดเป็นอัตราป่วยเท่ากับ 0.28 ต่อประชากรแสนคน รองลงมาคือกลุ่มอายุ 5-9 ปีอัตราป่วยเท่ากับ 0.24 ต่อประชากรแสนคน พบผู้ป่วยเพียง 1 ราย ในกลุ่มอายุมากกว่า 15 ปี (รูปที่ 4)

การกระจายของผู้ป่วยตามรายภาคพบว่า ภาคใต้มีอัตราป่วยสูงสุด 0.24 ต่อประชากรแสนคน รองลงมาคือภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อัตราป่วยเท่ากับ 0.059 และ 0.055 ต่อประชากรแสนคนตามลำดับ ภาคเหนือไม่พบผู้ป่วย (รูปที่ 5) เมื่อพิจารณาเป็นรายจังหวัด พบว่าจังหวัดระนองมีอัตราป่วยสูงสุดเท่ากับ 0.76 ต่อประชากรแสนคน รองลงมาคือจังหวัดกระบี่ สุพรรณบุรี และพังงา (รูปที่ 6)

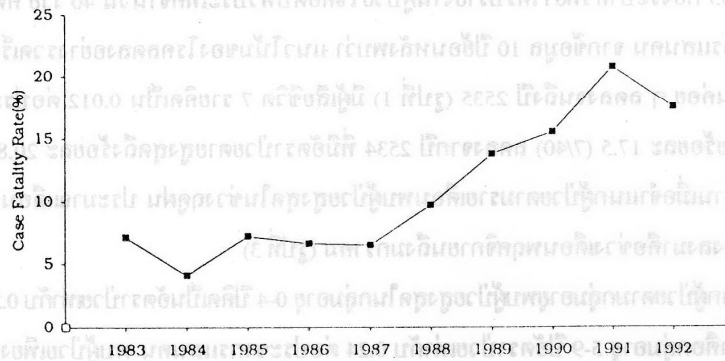
ในปี 2535 อัตราครอบคลุมของวัคซีนป้องกันไขคอตีบ ไอกรน บาดทะยัก (DPT) ครบ 3 เข็มในเด็กอายุต่ำกว่า 1 ปีทั่วประเทศเท่ากับร้อยละ 84.67 และอัตราครอบคลุมของวัคซีนในเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (DT.) เท่ากับร้อยละ 75.34*

* แหล่งข้อมูล กองโรคติดต่อทั่วไป กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข

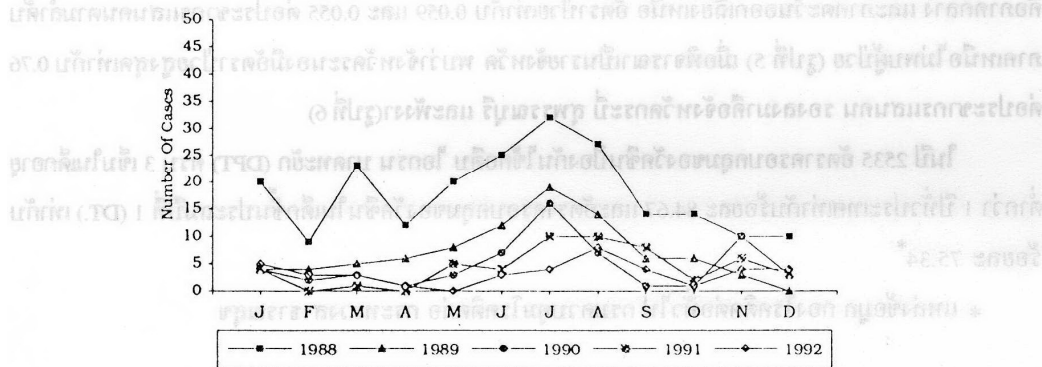
รูปที่ 1 Reported Cases of Diphtheria Per 100,000 Population by Year, Thailand 1983-1992.

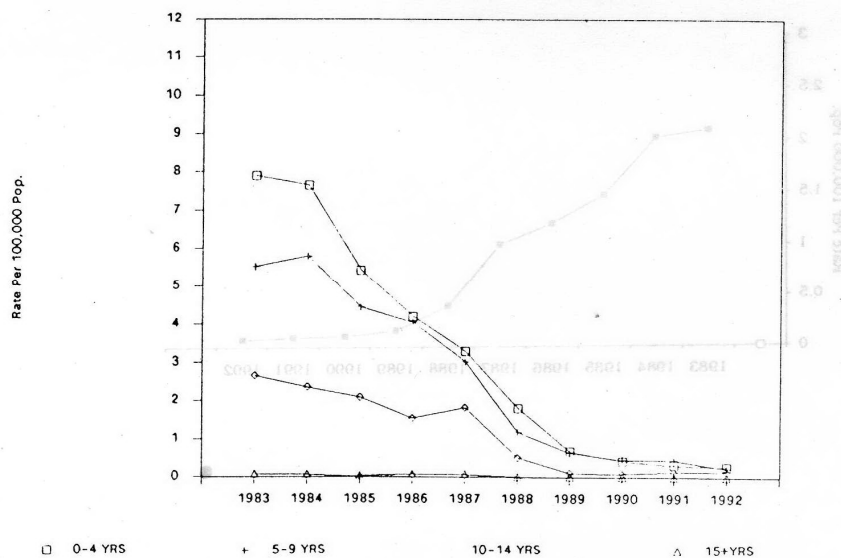
รูปที่ 2 Case Fatality Rate (%) of Diphtheria
Thailand 1983-1992.

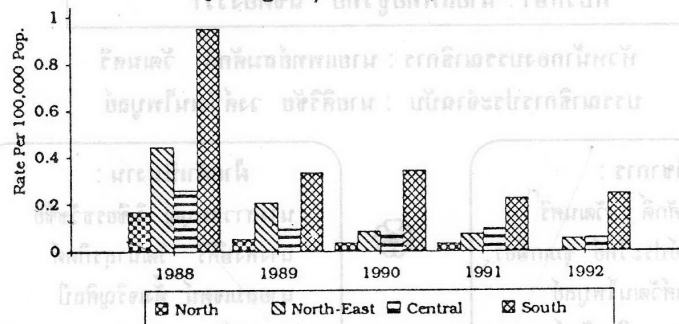
รูปที่ 3 Reported Cases of Diphtheria by Month,
Thailand 1988-1992.

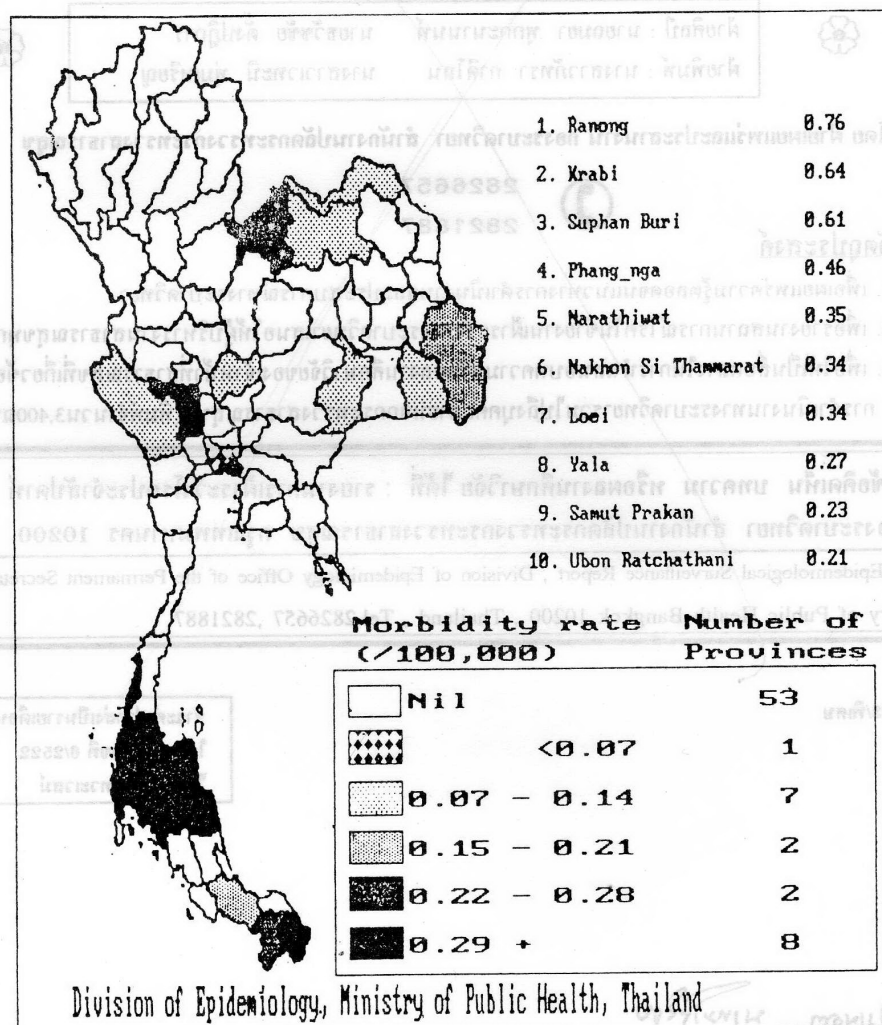
รูปที่ 4 Reported Cases of Diphtheria Per 100,000 Population
by Age-Group, Thailand 1983-1992.

รูปที่ 5 Reported Cases of Diphtheria Per 100,000 Population by Region, Thailand: 1988-1992.

รูปที่ 6 Reported Cases of Diphtheria Per 100,000 Population by Province, Thailand: 1992.

รายงานโดย แพทย์โครงการฝึกอบรมแพทย์ประจำบ้าน สาขาเวชศาสตร์ป้องกัน แขนงระบาดวิทยา
ฝ่ายประมวลผลและวิเคราะห์ กองระบาดวิทยา